

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 7-12

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד שרה שר-לב

לבין:

הנקבל

ד"ר אורי שולמן

ע"י ב"כ – עו"ד איתן האזרחי

ה ח ל ט ה

העובדות

1. בתקופה הרלוונטית בשנת 2009, היה הנקבל, ד"ר אורי שולמן (להלן – **הנקבל**), רופא מורשה ובעל מומחיות בכירורגיה פלסטית.

ביום 13.1.2009 ביצע הנקבל ניתוח להגדלת חזה לגברת ל.ק. (להלן: **המתלוננת**), תושבת העיר אילת, לפי בקשתה. כחודש לאחר הניתוח הודיע הנקבל למתלוננת כי בכוונתו להגיע לכנס באילת והציע לה כי באותה הזדמנות יבדוק אותה במלון באילת, על-מנת לחסוך ממנה את הצורך להגיע פעם נוספת לת"א.

ביום 28.3.09 הגיעה המתלוננת למלון בו שהה הנקבל, לצורך ביצוע בדיקת המעקב. בין הנקבל למתלוננת נוצר קשר מיני, והם קיימו מספר פעמים יחסי מין בחדרו של הנקבל במלון, בהסכמה.

לאחר שעזב את העיר אילת וחזר לת"א, הודיע הנקבל למתלוננת כי "יחסיהם חוזרים להיות יחסי רופא – מטופלת". יצויין, כי המתלוננת הגישה את תלונתה כנגד הנקבל בחלוף כשנה וחצי מאז האירועים.

הקובלנה

2. נוכח התנהגותו המפורטת לעיל, החליט המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בועז לב, ביום 28.2.12, להגיש כנגד ד"ר שולמן קובלנה, על כך שקיים קשר מיני עם מטופלת שלו, ובכך נהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה, כאמור בסעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976.

יצויין, כי הקובלנה המקורית הוגשה עוד בתאריך 4.10.11, אך היא תוקנה, בהסכמת הצדדים ביום 28.2.12, כאמור לעיל.

הדיון בוועדת המשמעת

3. הנקבל הודה בוועדת המשמעת במעשים שיוחסו לו בכתב הקובלנה המתוקן, ונוכח ההודאה השמיעו ב"כ הצדדים טיעוניהם לעונש. ב"כ הקובל, עו"ד שרה שר-לב, ביקשה מהוועדה להמליץ בפני הרשות המוסמכת להתלות את רישיונו של הנקבל למשך חדש ימים. לטענת ב"כ הקובל, יש לראות בחומרה קיום יחסי קירבה על רקע מיני בין רופא לבין מטופלת, מה גם שבמקרה זה התייחס הנקבל למתלוננת כאל "אובייקט מיני", גרידא. ב"כ הנקבל ציטטה פסיקה קודמת ולפיה, הותלו רישיונותיהם של רופאים שקיימו יחסי מין עם מטופלות – בין בהסכמה ובין בכפייה.

4. ב"כ הנקבל ציין בפני הוועדה את הנסיבות המיוחדות והמקילות בפרשה זו, וביניהן את העובדה שלא התקיימו יחסי מין מלאים בין הצדדים בפרשה זו, וכי היחסים היו בהסכמה הדדית וללא כל כפייה; המתלוננת הגישה את תלונתה רק כעבור כשנה וחצי מאז האירוע, ולאחר מכן אף חזרה בה מתלוננתה (2/נ); הוריו של הנקבל מבוגרים וחולניים, וייגרם להם נזק בלתי הפיך אם ייודע להם דבר הקובלנה ותוצאותיה.

עוד המציא ב"כ הנקבל לוועדה מכתבי הערכה הן של רופאים והן של מטופלים אחרים, המדגישים את התנהגותו הנורמטיבית, דרך כלל, של הנקבל ואת תרומתו לחברה (4/נ).

דוח הוועדה

5. בדין וחשבון שהגישה ביום 19.3.12, לאחר שהרשיעה את הנקבל במעשים שיוחסו לה בקובלנה, על סמך הודאתו, איבחנה הוועדה את ההחלטות שניתנו בעבר בדבר התליית הרישיון, וקבעה כי מקרה זה שונה בנסיבותיו.

הוועדה קבעה, בין היתר, כדלהלן:

"...במקרה שבפנינו יש להטיל על ד"ר שולמן עונש המתאים לנסיבותיו המיוחדות של המקרה קרי, אורך הזמן בו נמשכו היחסים בין הצדדים והעובדה שהללו נעשו בהסכמה ובמיוחד נוכח העובדה שהמתלוננת חזרה בה מתלוננתה".

לאחר שהתחשבה גם בחוות הדעת החיוביות שניתנו אודות הנקבל, בעברו הנקי לחלוטין ובעובדה שהודה במיוחס לו בכתב הקובלנה המתוקן – החליטה הוועדה להמליץ להטיל עליו אמצעי משמעת של התראה.

החלטה

6. הוועדה שקלה אל נכון את כל ההיבטים בפרשה מצערת זו, הן לקולא והן לחומרא, והגיעה למסקנה כי אין למצות עמו את הדין עד תום, כעתירת ב"כ הקובל.

גם אם המלצת הוועדה נוטה לקולא, הרי נוכח הנסיבות המקילות בפרשה זו – כפי שפורטו בהחלטת הוועדה – שעיקרן, קיום יחסי המין בהסכמה למשך תקופה קצרה בלבד, הגשת התלונה באיחור ואף חזרתה של המתלוננת מהתלונה, מאוחר יותר – לא מצאתי מקום להתערב בהמלצת הוועדה, והנני מחליט לאמצה.

אשר על כן, הנני מחליט להטיל על הנקבל, ד"ר אורי שולמן, אמצעי משמעת של התראה.

ניתנה היום 8.5.12, טז אייר התשע"ב.

המזכירות תעביר לצדדים העתק החלטה זו.

אמנון סרשטוב, שופט (בדימוס)